

Pozabljena modernost mest

Modernizem je naziv sloga značilnega za 20. stoletje. V nekakšni pozni obliki se slogovne značilnosti še danes prilagaja novim tehnološkim in naložbenim izzivom. Na primer stalna modernizacija prometa, predvsem javnega, modernizacija bivalnega okolja in stanovanj, modernizacija gradnje ipd. Tudi družbene pojave pripisujemo modernizaciji. Danes je moderen tisti, ki zavrača zgodovinska dejstva, delo svojih prednikov, moderen je tisti, ki spremeni stališče le zato, da ga veliki brat(ranec) potreplja po rami in reče, no zdaj si pa priden. Uporaba pridevnika je seveda v tem primeru napačna, saj nima nobene veze z zatajevanjem. Biti moderen ne pomeni ujetosti v slogu, temveč gre za stanje duba, ki je stalna pripravljenost na spremembe. Torej nič ni trdno ali večno, nostalgija je evfemizem šibkosti, priseganje na znano je zaničevano, vračanje na staro pa z gnusom zavrženo. Lefebvre zapiše: »z ali brez dostojanstva, razkošno ali skromno, z nobleso ali v capah, čedalje brutalnejše, hitrejše in hrupnejše, moderni svet koraka«. Toda vsaka sprememba še ni stanje modernosti; dopuščena možnost spremembe ne pomeni nujno izboljšanja. Vsekakor pa je za spremembo, spreminjanje sploh treba dopustiti in tudi negovati stanje duba, ki to podpira.

Modernizira se tudi revija Urbani izziv. Naslednjo številko bo urejal novi urednik.

Ivan Stanič